

יום ג', י"א בשבט תשס"ד (03 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"עת לבכות ועת לשחוק, עת ספוד ועת רקוד." [קוהלת ג' 4]

כאשר רשמתי מלים אלה שלשום, היה ברצוני – לשם שינוי - להרחיב בדף היומי שלנו את הדיון בעניין רצח יהודים על עצם היותם יהודים והתייחסותנו לנדון. דבר זה, כפי שצינתי, אנו בד"כ נמנעים מלהזכיר בדף, כי על-פי רוב, אנו מחפשים תוכן שלעניות דעתנו יוכל לעזור לנו לבנות את עצמנו כיהודים וכעם. יכול להיות שאנחנו טועים.

לפעמים ('עת לכל דבר') דרושה האתנחתא כדי לשים את הדברים בפרספקטיבה נכונה. דעות רבות יש בנו לגבי איך אנחנו צריכים לפעול. דעות רבות יש בנו ביחס לשאלה 'מיהו יהודי?'. דעות רבות יש בנו ביחס לשאלה, "מה זה להיות שייך לעם הזה?".

[...שלא נזכיר בשלב זה מה זה להיות קשור לארץ הנפלאה הזאת. רק קצת אנחנו תוהים: למה בשבוע שבו אנו מעלים על הנס – לקראת ט"ו בשבט - את זיקתנו לארץ האהובה הזו כל-כך, ראש ממשלתנו בוחר **דווקא** בשבוע הזה להרחיב את יריעת התוכנית שלו להתנתק מהארץ שלנו? למה? ולמה הוא בחר **דווקא** ביום בו הוא השלים כמעט 3 שנים ליום שבו נבחר לתפקיד רם ונשגב של ראש הממשלת ישראל, (ביום י"ג בשבט תשס"א (2001)), להכריז על מימוש כוונותיו להתפנות מחלקי ארץ-ישראל...?]

דווקא בשעה זו, שעה של פיצול הדעות, ראיתי לנכון להעלות על הדף דברים שיכולים לאחד אותנו. דברים אלה נכתבו על אודות אחת הנרצחים בצומת גהה מלפני מעל לחודש, **אדוה פישר**, בחורה מכפר סבא שלמדה השנה בצפת. יש עת לכל דבר. להלן תגובה לבשורה המרה על הירצחה של אדוה פישר:

מלאכים כבני אדם

...אדוה הספיקה ללמוד כמה חודשים בצפת. אמא שלה סיפרה שראתה על אחת המפתחות שלה מדבקה שעליה רשום "תמחוי" ... היא לא הבינה מה פשר העניין, ושאלה את אדוה מה זה המפתח עם הכיתוב "תמחוי"? אדוה השיבה שזו סתם מדבקה ישנה, ולא משהו מיוחד. לאחר הפיגוע התקשר למשפחה מנהל בית התמחוי בצפת וסיפר כי אדוה הגיע אליו וביקשה להיכנס כל ערב לבית התמחוי ולשטוף בהתנדבות את כל הכלים שהצטברו, כדי שלא יוציאו על זה כסף... אדוה לא הסתפקה בכך וביקשה שיתן לה את המפתח ולא יספר לאף אחד על כך, שישאר ממש ביניהם... הוא לא הסכים, אך היא שיכנעה אותו.. הוא עוד הוסיף ואמר שמדי פעם מתקיימות חתונות במקום לאנשים חסרי אמצעים לחלוטין. אדוה דאגה שיודיעו לה באילו ימים מתקיימות חתונות. מוקדם בבוקר הגיעה וקישטה את המקום בשלטים, בלונים, סרטים וכו'... לשמח זוג שהיא כלל לא הכירה, ואף לא השתתפה בפועל בחתונתם.

אח שלה סיפר, שתמיד כשהיא חזרה הביתה היא היתה מאד מאד מצוננת, ולא הבינו למה...מאוחר יותר התברר, שתמיד בימי שישי לפני שבת, היא חזרה אחרונה לפנימיות (אם אני לא טועה- מהבית תמחוי..), וכל החבירות כבר גמרו את המים החמים, והיא תמיד התקלחה עם מים קרים, והצטננה... אומרים גם (נקווה שזה נכון) שהיא לא חשה כל כאב, והיא נרצחה ראשונה... אמרו שהנשמה שלה היתה כל כך קדושה, שהיא פשוט לא היתה יכולה להיות בעולם הזה... אומרים שאם מישהו מת, אז צריכים לעשות

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', י"א בשבט תשס"ד (03 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

חשבון נפש ולתקן את עצמנו. ספרו שהיא היתה מאד מאד חזקה במידת התפילה שלה, ולכן מאד חשוב שכולנו נתקן את מידת התפילה שלנו... יהי זכרה ברוך
[<http://www.kipa.co.il/magazine/show.asp?id=3285>]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל